

DE KLOK VAN ACHT HOUDT WACHT

Kluchtige eenakter

door

ANKE STEFFERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KLOK VAN ACHT HOUDT DE WACHT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2007 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **4** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Kirsten: (*leeftijd kan verschillen van 25 tot midden 30*) Spontane, levenslustige jonge vrouw die wat rust zoekt en geen keuze kan maken tussen 2 heren. Gevat en fijntjes.

Sven: (*leeftijd kan verschillen van 25 tot eind 30*) Man met een lief en zacht karakter, die vrouwen goed begrijpt (heeft zelf zelfs iets weg van een vrouw) en die nog erg verliefd is op Kirsten. Andere mannen in haar buurt ziet hij wel als een bedreiging, maar zal nooit echt gemeen zijn.

Fransijn: (*in ieder geval 55 plus*) Nieuwsgierige, bemoeizuchtige dame die niets anders te doen heeft dan alles en iedereen om haar heen in de gaten te houden. Heeft het niet op mannen en is nogal ouderwets ingesteld. Is eigenlijk erg zielig.

Merijn: (*eind 20 tot begin 40*) Wat felle, stoere jongeman, erg jaloers ingesteld, snel beledigd/boos en met een klein hartje. Kleinzerig en ietwat kinderachtig. Heeft alles over om Kirsten voor zich te veroveren.

Leeftijden van Kirsten, Sven en Merijn moeten wel een beetje op elkaar afgestemd zijn. Kirsten moet zeker niet de oudste van hen zijn.

DECOR:

Zolderachtig kamertje. Links opkomst vanuit hal. Dan op de achterwand een raam, daarnaast een deur naar een inloopkast. Rechts de deur naar de keuken/badkamer. Bed en 'meubels' kunnen op een voor het podium, handige plaats.

Kirsten komt met Fransijn op vanuit de hal. Ze draagt een handtas. Fransijn is gekleed in een rok, een ouderwets blouse en ze draagt een keukenschort.

Fransijn: Hier is de kamer. (*loopt voor Kirsten uit langs respectievelijk: het raam, het keuken/badkamertje, de inloopkast en het bed. De deuren doet ze met een ruk open en weer dicht, terwijl ze er een snelle toelichting bij geeft*) Met uitzicht op het park, een eigen keuken en badkamer, een inloopkast en een heerlijk bed. Een perfecte verblijfplaats toch?

Kirsten: Nou inderdaad. Voor die 250 euro ziet het er uitstekend uit.

Fransijn: Je betaalt aan het begin van de maand. Opzegtermijn is twee maanden. Stil zijn na elf uur 's avonds. Is dit akkoord?

Kirsten: Natuurlijk. Zeg maar waar ik kan tekenen.

Fransijn: Nog wel één waarschuwing. (*fluisterend*) De buurvrouw is, zeg maar gerust, zwaar ontspoord. U moet dus niet schrikken als u haar midden in de nacht hoort krijsen en schreeuwen.

Kirsten: Is ze ziek of zo?

Fransijn: Ja, in haar hoofd. En vooral 's nachts en heel soms 's avonds laat gaat het nog wel eens mis. Overdag zie en merk je er amper wat van.

Kirsten: En als ze begint te schreeuwen? Moet ik de politie dan bellen?

Fransijn: Welnee. Er is een veel simpelere oplossing voor. Je pakt die stok die daar tegen de verwarming staat en slaat er drie keer hard mee tegen de verwarming. Gewoon even goed krachtig. En ach, als u niet als eerste bent met slaan, heb ik al wel geslagen.

Kirsten: Dan denk ik dat het verder allemaal wel duidelijk is.

Fransijn: Hier is het contract. Twee handtekeningen graag. (*geeft papieren*) Hier één.

Kirsten: (*pakt de contracten in haar hand*) Ik moet het even doorlezen.

Fransijn: Natuurlijk. Al is alles al wel gezegd, hoor. Maar het is goed van u. Erg verstandig. Je weet het tegenwoordig niet. (*Kirsten probeert de papieren door te lezen, maar kijkt steeds beleefd op naar Fransijn die doorratelt*) Je hoort van die verhalen. Je wordt soms bedonderd waar je bij staat. Hoe vaak mensen niet de kat in de zak kopen of een groot geldbedrag neerleggen om vervolgens helemaal niets te krijgen.

Kirsten: (*wijzend op papieren*) Mevrouw, ik...

Fransijn: Mijn broer pas nog. Hij had een prachtige bank gezien. Mooie stof, mooie kleur en voor een redelijke prijs. Hij alles betaald,

maar die bank kwam maar niet. Het duurde maar en duurde maar. Toen hij op een gegeven moment naar die woonzaak opbelde, kreeg hij geen gehoor. Waren ze er met zijn centen vandoor gegaan. 't Is toch te schandelijk voor woorden?

Kirsten: Zeker, maar ik wil toch even...

Fransijn: Ja natuurlijk, doe rustig aan. Lees alles, hè! Ook de kleine lettertjes. Daar staan altijd van die valstrikken in. Voor je het weet, betaal je ergens voor waar je niets voor terug krijgt.

Kirsten: Kan ik ze anders even hier houden om ze rustig door te lezen?

Fransijn: Dan zult u de kamer eerst moeten verlaten, een plekje buiten dit huis moeten vinden en het daar rustig doornemen. Het spijt me, maar ik moet er toch wel streng op toezien.

Kirsten: Nou ja, het zal allemaal wel goed zijn.

Fransijn: Natuurlijk. Als u hier even zou willen tekenen. (*wijst aan in contract*) en hier ook een paraaf. Zo, mooi zo. (*scheurt het achterste vel van het eerste vel en geeft dit aan Kirsten*) Nou mevrouw, prettig dat het geregeld is. U begint direct met de inrichting?

Kirsten: Jazeker.

Fransijn: Geen fris behangetje of een likje verf?

Kirsten: Nee, geen tijd voor. Morgen begin ik met mijn nieuwe baan.

Fransijn: Och kind, wat vreselijk leuk. Een nieuwe baan. Ja, dan is er inderdaad haast geboden. Maar ik zeg u alvast dit, u krijgt geen spijt van deze juiste beslissing.

Kirsten: Daar vertrouw ik volledig op.

Fransijn: Als u zich morgen even wilt buigen over de huur. Dan is dat ook direct geregeld...

Kirsten: Ga ik doen.

Fransijn: En mocht er iets zijn, ik ben beneden.

Kirsten: Dank u wel.

Fransijn: Veel fijne uurtjes hier. (*gaat bijna af*) Oh ja, als u zo even langs de keuken beneden loopt, kunt u de sleutel afhalen.

Kirsten: Ja bedankt. Dag! (*Fransijn af via de haldeur*) Oei, wat een praatgraag mensje. Als ze me maar niet, ieder moment dat ik beneden kom, aanspreekt... Goed, Sven staat voor de deur met de aanhanger. Het begint al donker te worden, dus we moeten even opschieten. (*verlaat de kamer naar de hal. Even blijft het podium leeg. Dan komt Sven op met een grote doos, gevolgd door Kirsten met een grote boodschappentas*)

Sven: Zo, aardig hokkie dit. Ook nog een badkamer?

Kirsten: Ja, een keuken en badkamer in één. Kijk maar eens! (*loopt voor Sven uit naar het keuken/badkamertje*)

Sven: Tjee hé! Een keukenblok aan de ene kant van het muurtje gebouwd en aan de andere kant een wasbak en een douche. Niet slecht. Vooral voor wat je ervoor betaald. Dan moet er toch echt wel iets mis zijn.

Kirsten: Na elf uur 's avonds stilte, dat is de enige regel die wat lastig is.

Sven: Heb je de kleine lettertjes gelezen?

Kirsten: Jazeker wel. Daar heeft mijn vader z'n hele leven op gehamerd. Als ik dat niet zou doen, zou 'ie gerust langskomen om me een flinke optater te geven en te schreeuwen: "Heb ik je dan helemaal niets geleerd?"

Sven: Ja, toffe peer die ouwe van je.

Kirsten: Hij is goed te doen, hoor. Af en toe op de zeurtour, maar verder... hij heeft echt het beste met me voor.

Sven: Hij geeft mij de kriebels.

Kirsten: Gelukkig kun je me nu hier bezoeken. Dan hoef je hem niet te zien.

Sven: Ja meissie, mooi hokkie.

Kirsten: En heb je de inloopkast gezien?

Sven: Inloopkast? Wat is dat? Kun je daar inlopen of zo? (*lacht erom*)

Kirsten: Inderdaad. Letterlijk. Een flinke ruimte. Kijk maar. (*opent kastdeur, Sven gaat er door naar binnen*)

Sven: Zo, dit is bijna een extra kamer. Wat een uitgebreidheid, zeg.

Kirsten: Vandaar ook... inloopkast.

Sven: Hoe ze dat soort dingen tegenwoordig niet bedenken, hè!

Kirsten: Nou, de inloopkast bestaat eigenlijk al tientallen jaren. Rijke mensen hebben hele rekken in die kasten hangen. Dan drukken ze op een knopje en dan komt hun gehele kledingcollectie langs zwiepen.

Sven: Is wel wat voor m'n moeder. Die heeft vier kasten nodig voor al haar kledingtroep.

Kirsten: Laten we een keer op en neer lopen. Dan zijn we snel klaar.

Sven: Doen we! (*de twee verlaten de kamer. Na een tijdje komt Kirsten weer op, gevolgd door Merijn. Merijn draagt een computerscherm met zich mee*)

Kirsten: Wat leuk dat je nu al even komt kijken.

Merijn: Natuurlijk, je hebt je voor mij toch ook een breuk getild toen ik ging verhuizen.

Kirsten: Nou, dat was inderdaad een hele klus. (*Sven komt op met een televisie*)

Merijn: En ja, ik kon Sven toch niet alleen laten.

Kirsten: Jullie verdienen zo eerst een kopje koffie. Dat ga ik voor jullie zetten. Eens even denken, in welke doos had ik de koffie ook alweer gestopt?

Sven: Ik loop nog een keer, hoor.

Merijn: Ik kom zo ook. (*Kirsten spit de dozen door*) Hé, maar Kirsten... wat... eh... wat doet Sven hier eigenlijk?

Kirsten: Helpen!

Merijn: Jullie relatie was toch over?

Kirsten: Is het ook. Wij zijn gewoon goede vrienden.

Merijn: Gewoon... goede... vrienden?

Kirsten: Ja, dat kan toch?

Merijn: Nee, o.k., dat wilde ik gewoon even weten.

Kirsten: Als je maar niet stom tegen hem gaat doen, hoor. Hij heeft me echt geholpen met mijn oude appartement opruimen. En dat was een flinke klus.

Merijn: Je bent er niet echt bepaald op vooruitgegaan, hè?

Kirsten: (*houdt klein doosje omhoog*) Ah, hier is het. Ik ga even naar de keuken, Merijn.

Merijn: Is goed, dan loop ik nog een keer op en neer. (*gaat af, terwijl Sven opkomt*)

Sven: (*net voordat Kirsten naar de keuken/badkamer afgaat*) Kirsten, ik dacht dat het over was tussen jou en Merijn...

Kirsten: Is het ook. We zijn gewoon goede vrienden.

Sven: Oh... o.k. dan. Ik dacht al...

Kirsten: Ik ga koffie zetten.

Sven: Lekker! (*Kirsten af naar keuken/badkamer*) Wees volwassen, Sven. Ze zijn gewoon goede vrienden. Verder niks. (*raapt zichzelf bij elkaar*) Goed, de volgende lading! (*gaat weer af naar hal, Merijn komt juist op*)

Merijn: Zo, wat zit hierin dan? Het lijken wel drie meelzakken bij elkaar in één doos gepropt. (*Kirsten op vanuit keuken/badkamertje*)

Kirsten: Oh, die doos. Ja, dat is een erfenis van mijn oma. Drie gietijzeren pannen. Het beste spul dat er is, maar loeizwaar.

Merijn: Schiet het me daar bijna in m'n rug.

Kirsten: Dat zal best. Moet jij ook nog eten?

Merijn: Ik heb wel wat op, maar er kan nog gemakkelijk wat bij. Wat had je in je hoofd?

Kirsten: Eh... niks nog eigenlijk.

Sven: (*op met weer een doos*) Bijna klaar. Nog twee dozen.

Merijn: Chineesje?

Sven: (*licht aanvallend*) Hoe noem je me?

Merijn: Dat we misschien een Chineesje kunnen gaan halen.
Sven: Om de boel op te ruimen? Goed idee. Scheelt ons sjouwen.
Ja, alleen zijn die dozen vast te groot en te zwaar voor die kleine mennekes.
Kirsten: Hoe zit het met jouw honger, Sven?
Sven: Je kent me. Sven zou de hele dag wel kunnen eten.
Merijn: Een Chineesje doen?
Kirsten: Goed, wil jij dat halen, Merijn? Dan geef ik je wat geld mee.
Sven: Ik betaal wel.
Merijn: Nee, ik betaal...
Sven: Ik heb genoeg geld in mijn portemonnee zitten. Jij moet vast eerst nog geld halen.
Merijn: Ik kan vast wel pinnen bij de Chinees! En trouwens, ik ga het halen, dus ik betaal...
Kirsten: Heren! Hou maar op! Ik betaal. En daarmee uit. Jullie helpen mij met mijn verhuizing. Dus ik trakteer. *(haalt portemonnee uit haar tasje en haalt er geld uit)* Hier, neem dit maar mee.
Merijn: Wat zal ik bestellen?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto